

ønske, at Fyrtaarnet var blevet anbragt paa Fanø i Stedet for paa Skallingen, og i saa Fald havde man i alt Fald ikke været udsat for den Fare, der nu er for, at det synker i Havet.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister protesterede imod, at disse Udtryk „den største Modstand“, som jeg havde benyttet, og „den heftigste Modstand“, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) havde benyttet, vare rigtige. Det er naturligvis vanskeligt for os at bedømme, hvor megen Modstand den højtærede Minister er i Stand til at yde, men naar man saa, hvorledes Ministeren ved Konferencen i Fjor vrød og snoede sig for at komme bort fra dette, hvorledes han bekæmpede Forslaget saa stærkt, som jeg i det hele antager, han kunde, synes jeg nok, det er rigtigt at sige, at det var under den største Modstand. Det er sikkert nok, at Ministeren blev trængt fra alle Sider i Finansudvalget, og overfor dette Pres maatte han give efter.

Formanden: Det er ikke heldigt at komme ind paa en lang Forhandling om, hvad der er passeret i Finansudvalget.

K. M. Klausen: Altsaa, Resultatet af Forhandlingerne blev, at 6,300 Kr. af de Penge, som Landboforeningerne tidligere have administreret, bleve overgivne til Husmændene. Det var en stor Sejr for Husmændene, for det var netop det, der havde været kæmpet om i adskillige Aar, hvorvidt Husmændene skulde have Del i Administrationen af de Penge vedrørende Husmandsbruget, som tidligere havde været administrerede af Landboforeningerne. Det var et Nederlag, den højtærede Minister ved den Lejlighed led, men ganske vist har han nu søgt Oprensning bag efter ved den Maade, hvorpaa han har administreret disse Bevillinger.

Nu fremstiller den højtærede Minister sig som en overordentlig lovlydig Mand, der nøje følger de Regler, hvorefter Bevillingerne ere blevne givne, men det passer slet ikke. Hvad den højtærede Minister skulde have gjort her var at læse de Anmærkninger, som vare føjede til disse Bevillinger. Det er først og fremmest dem, en Minister har at følge, og den Slags Anmærkninger have vi mange af rundt omkring i vort Budget. De give nøje Regler for, hvorledes den og den Bevilling skal anvendes. Saa længe der kun var Tale om at yde de 50,000 Kr. til

Landboforeningerne, til de 5 Øjemed, som staa nævnte i Anmærkningerne, kan Ministeren have Ret, men der staa udtrykkeligt her i denne Anmærkning, som er knyttet til Bevillingen, at Landbrugsministeren bemyndiges til af det paa denne Underkonto bevilgede Beløb at yde Husmandsforeningerne et Tilskud til Fremme af Planteavl paa i alt 2,000 Kr. Hvis disse 4 Ord „til Fremme af Planteavl“ ikke havde været satte ind, kunde Ministeren have sagt: De 2,000 Kr. høre ind under de 50,000 og gaa ind under de 5 Regler, som han selv havde opstillet i Finanslovens Anmærkninger, men det er ikke tilfældigt, at disse 4 Ord ere komne ind, de ere netop satte ind for at være en Vejledning, hvorefter Ministeren skal anvende de 2,000 Kr. Nu er naturligvis Spørgsmaalet, om man kan sige, at de fynske Husmandsforeninger have paa deres Program at fremme Planteavl. Det vil dog sikkert ingen kunne nægte, naar det oplyses, at de anskaffe godt Sædekorn og uddele det til deres Medlemmer, at de anskaffe specielt gode Roefrøstammer og uddele dem til deres Medlemmer og paalægge deres Medlemmer videre at udvikle disse, saaledes at man kan faa de bedste Stammer frem. Det er dog sikkert en meget betydningsfuld Side ved Planteavl, de fynske Husmandsforeninger her have taget op. Derfor vilde Ministeren have været i sin fulde og gode Ret, naar han sagde til de fynske Husmænd: I have Planteavlens Fremme paa jeres Program, derfor skulle I ogsaa faa den Part af de 2,000 Kr., som efter jeres Medlemstal kan tilkomme jer. Men den højtærede Minister har overset, at disse 4 Ord „til Fremme af Planteavl“ ere satte ind, og derfor kunne vi ikke anerkende, at Ministeren i denne Henseende har været den lovlydige Mand, som han giver sig ud for.

Den ærede Minister siger, at de fynske Husmænd forlangte at ville anvende disse Penge, som de havde Lyst til. Nej, slet ikke. De sagde netop: Vi ville anvende dem i Overensstemmelse med det Program; vi have lagt for vor Virksomhed, og vi ville netop anvende disse Penge til Fremme af Planteavl, som det er forlangt paa Finansloven, og paa den Maade, som det var antydet ved det Budget og den Virksomhedsplan, som vare indsendte til den højtærede Minister. Den højtærede Minister har, synes jeg, her begaaet en meget stor Fejl og har ikke administreret denne Bevilling efter Bogstaven og endnu